

Persbericht
Haarlem, 16 juni 2023

Kees Verwey, *Bloemstilleven met witte kom*, jaartal onbekend, olieverf op doek, 68 x 89 cm incl. lijst, collectie Stichting Kees Verwey

Evi Vingerling, *Zonder titel*, 2021, Silica gouache op linnen, 85 x 105 cm, collectie kunstenaar

BLOEM

Op 8 juli opent in Verwey Museum Haarlem de tentoonstelling BLOEM. Het gaf Kees Verwey een intens genoegen om een boeket te vangen in een impressionistische compositie van kleur en licht. Zijn enige doel was zijn eigen schildersplezier op het doek over te brengen. De vele tientallen bloemstillevens in olieverf of aquarel vormen de grootste serie binnen zijn oeuvre. In deze tentoonstelling is een aantal te zien. Ook in het werk van de hedendaagse kunstenaars Marc Mulders, Maaïke Schoorel, Evi Vingerling en Ronald Zuurmond duiken bloemen, bomen of andere plantmotieven veelvuldig op. Gezamenlijk vormen de werken een bijzondere ode aan de natuur. Te zien tot en met 7 januari 2024.

Toch zijn er aanzienlijke verschillen in de manier waarop deze kunstenaars dit doen, wat ze ermee willen uitdrukken of bewerkstelligen. De pasteuze doeken vol bloemen van Mulders gaan over de kwetsbaarheid van het leven; Vingerling wijst in haar kleurrijke gouaches op het troostend vermogen van de schoonheid van de natuur. Met haar gelaagde suggesties van landschappen en stilleven geeft Schoorel een hedendaagse draai aan een schilderkundige traditie en Zuurmond laadt zichzelf weer op via het meditatieve schilderen van zijn doorwerkte bloemstilleven.

De in Haarlem woonachtige Evi Vingerling (Gouda, 1979) is een verzamelaar van observaties en kleuren. Haar zintuigen staan altijd op scherp. Ze zoekt naar schoonheid en samenhang in gewone, alledaagse dingen uit haar directe omgeving. Combinaties van kleuren noteert ze als formules en benoemt ze zo nauwkeurig mogelijk. Een kleurencombinatie die haar in Zuid-Frankrijk opviel, combineert ze bijvoorbeeld in een schilderij van een boom in haar voortuin. Zo verbindt ze twee afzonderlijke waarnemingen met elkaar. Ze trekt de vormen en kleuren uit hun context zodat ze moeilijker te benoemen zijn en uitnodigen tot beter kijken. Dit 'zintuigelijke kijken' maakt dat het telkens voelt alsof je iets voor het eerst ziet.

Het werk van Maaïke Schoorel (Santpoort, 1973) is een oefening in kijken. Aanvankelijk zie je min of meer monochrome doeken met wat losse kleurtoetsen die zweven in een verder ondefinieerbare

leegte. Maar wie z'n ogen de tijd geeft en met aandacht het doek aftast, krijgt een glimp van iets herkenbaars te zien: de suggestie van een ruimte, een glas, een bloem, een tak. Net als een spiegeling in het water laat het beeld zich niet helemaal vangen. Schoorel deed grondig onderzoek naar de manier waarop de menselijke geest visuele informatie verwerkt. Ze kiest dan ook heel bewust haar kleuren en geeft ons met een paar streken verf net voldoende houvast om een vertraging in het kijken af te dwingen. Met haar keuze voor landschappen, bloem- en andere stillevens voegt Maaike Schoorel zich in een schilderkundige traditie. Tegelijkertijd is haar werk onmiskenbaar van nu.

Als geen andere hedendaagse schilder weet Marc Mulders (Tilburg, 1958) de essentie en schoonheid van bloemen in verf te vangen. Vers geplukt, over hun hoogtepunt heen of uitgebloeid, de lelies, zonnebloemen, rozen, tulpen, irissen en pioenen zijn in uiteenlopende stadia op veel van zijn doeken te zien. Emmers vol stonden er in zijn Tilburgse atelier. Inmiddels schildert hij vanuit landgoed Baest, te midden van akkers vol wilde bloemen en andere planten. Hij weet meerkleurige dotten verf met één snelle beweging het karakter van aquarel of glas-in-lood te geven. Vanuit een universeel religieus gedachtengoed wil Mulders via schoonheid bijdragen aan een geestelijk leven. In zijn schilderijen van bloemen, die tijdens hun stervensproces nog zo schitterend kunnen bloeien, legt hij de kwetsbaarheid van het leven in olieverf vast.

Toen Ronald Zuurmond (Den Haag, 1964) twintig jaar geleden een bos kersentakken cadeau kreeg, zag hij direct dat hij op basis van hun simpele lijnen en stippen met verf een hele wereld kon suggereren. Sindsdien schildert hij ze af en toe. In zijn werk zoekt hij naar de perfecte balans tussen ruimte en verstillings, naar de spanning tussen het twee- en driedimensionale. Hij geeft ruimte aan toevalligheden en is ook een minutieus regisseur van het eindresultaat. Tijdens het schilderen stelt Zuurmond alles voortdurend ter discussie. Soms hangt hij een doek een tijd weg, draait het een slag of schraapt hij het leeg en begint opnieuw – dit proces kan jaren duren.

Mensen op drift, vluchtelingen en asielzoekers vormen het andere thema in zijn werk. Maar na verloop van tijd wordt hij er heel somber van. Zijn geest komt tot rust door het meditatieve en repetitieve schilderen van kersentakken. Daarna kan hij het leed van de wereld weer iets beter aan.

Kees Verwey (Amsterdam, 1900 – Haarlem, 1995) wilde met zijn werk niet veel meer overbrengen dan zijn eigen plezier in het schilderen. Hij vond inspiratie in zijn directe omgeving. Zo schilderde hij regelmatig zijn eigen rommelige atelier en naast portretten vooral veel bloemstillevens. Aanvankelijk plaatste hij andere objecten (een kommetje, gemberpot of kruikje) naast de bloemen. Gaandeweg kregen de kleuren en vormen van de bloemen zelf een prominentere plek. Zijn vroege bloemstillevens hadden een academische en traditionele stijl. Later schilderde hij steeds losser. Geleid door de verandering in de lichtval en zijn eigen nieuwsgierige blik bracht hij zonder vooropgezet plan kleurige toetsen en streken op het doek aan. Veel genoeg beleefde Verwey ook aan het aquarelleren van bloemschilderijen. De impressionistische composities van kleur en licht die hij in deze techniek schilderde, leverden hem een grote schare liefhebbers op.

De tentoonstelling BLOEM is samengesteld door gastcurator Pao Lien Djie en is mede mogelijk gemaakt door de Gemeente Haarlem, Hofje Codde en Van Beresteyn en bevriende relaties. De werken zijn afkomstig van diverse particuliere bruikleengevers en de Stichting Kees Verwey.

Titel	BLOEM
Datum	8 juli 2023 – 7 januari 2024
Waar	Verwey Museum Haarlem, Groot Heiligland 47, 2011 EP Haarlem
Tijd	zondag en maandag 12 - 17 uur, dinsdag t/m zaterdag 11 - 17 uur Elke eerste zondag van de maand gratis entree

Zie www.verweymuseumhaarlem.nl/pers voor de perskit. Voor meer informatie kunt u mailen naar marcom@verweymuseumhaarlem.nl of bellen naar T 06 31060011.